

Exemple del treball d'adaptació de materials formatius realitzat per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Manual de mesures d'autoprotecció

Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Centre de Recerca en Governança del Risc UAB

1. Introducció

El projecte –RISCOOP– neix amb l'objectiu de generar un marc de referència en el disseny i implementació de mesures d'autoprotecció per al personal de les ONGD en les seves activitats de cooperació.

El projecte es divideix en tres grans blocs. El primer ofereix una anàlisi de perills i les conseqüents mesures d'autoprotecció per a fer-hi front.

El segon gran bloc desenvolupa una norma de qualitat que té com a objectiu garantir l'autoprotecció dels cooperants. Aquesta norma

6

4. Mapes dels grups de treball

```
graph TD; AA[AA Autoprotecció Alimentària] --- AA1[AA-1 Infeccions alimentàries]; AA --- AA2[AA-2 Intoxicacions alimentàries]; AA --- AA3[AA-3 Ingesta d'aliments contaminats amb paràsits];
```

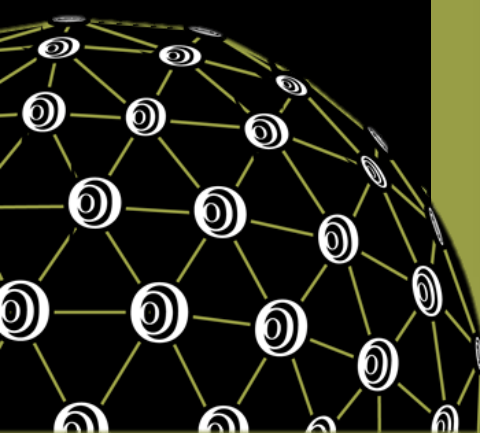
20

5. Instruccions per a la visualització de la web

Els continguts de la web es poden visualitzar en qualsevol navegador d'Internet. Per accedir-hi:

1. Introduir el CD dins l'ordinador.
2. Obrir l'explorador d'arxius per a veure el contingut del CD.
3. Fer doble clic a l'arxiu "index.htm" per a executar-lo.
4. La pàgina web del manual s'obrirà en el navegador d'Internet que tingueu instal·lat per defecte a l'ordinador.

32

Exemple del treball d'adaptació de materials formatius realitzat per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Manual de mesures d'autoprotecció per als cooperants

Introducció i justificació del projecte: No hi pot haver cooperació internacional sense seguretat dels cooperants

(Extracció de la relació internacional en la nostra època de una introducció a Part I i última de la supersecció de la humanitat) (Deutsch VI, Marx, 1987)³²

Al llarg de l'última dècada i el mig del procés de transició de paradigmes de les relacions internacionals, produït arran dels canvis experimentats en el món a partir de l'11 de Setembre, les seves conseqüències (Guerra d'Afganistan i l'Iraq), l'han convertit a destacar una sèrie de debats entorn del sistema internacional de cooperació al desenvolupament, qüestionant tant la seva naturalesa com la seva utilitat.

Les discusions que s'han generat han estat variades, des del per què de la cooperació, o què s'ha d'implantar, o si que han de ser els seus receptors, passant pels diversos problemes que presentem corrupció, ineficàcia, inseguretat, etc., consideracions que s'han intensificat arran de la crisi econòmica de 2008 i la situació realitzada fora d'Europa i el món per part dels països membres de l'OCDE.

Aquesta nova crisi de la cooperació al desenvolupament es manifesta també mitjançant una sèrie de dades³⁴ que estan relacionades més amb l'ordre polític-ideològic que amb la mètrica purament tècnica, donant lloc a un clima d'incertesa que es manifesta de dues maneres complementàries.

D'una banda, en la creixent desconfiança en la cooperació al desenvolupament tant per part dels Estats, que ho veuen únicament com una part inherent a la seva política internacional, negociant-la com una contingència més, generalment de manera condicional, i que a vegades es pot convertir fins i tot en un problema, com en els casos de seguretat de cooperants. També, com per part d'una ciutadania que viu immersa en un nou discurs neoliberal³⁵ que posa en dubte el fet de dedicar recursos nacionals a una altra que no sigui els propis ciutadans del país, sumat a la virgata el que s'ha donat a conèixer com la "fritxa de l'equitat", terme encunyat:

"durant la passada dècada, i que reflecteix fins a quin punt el sistema de cooperació en el seu conjunt és presat en entorns de manera més i menys segurament a partir d'una anàlisi realista, que mostra regulars són la conceptualització de factors polítics, econòmics, etc., sense dubte important en l'àmbit del desenvolupament, però que els propis estratègics de les polítiques de cooperació haurien de considerar prèviament per ser externs al propi sistema d'ajuda"³⁶.

Manual de mesures d'autoprotecció per als cooperants

Descripció dels perills

Identificació del Grup de Treball | Definició dels Perills | Anàlisi dels Perills del Grup de Treball | Definició dels Perills del Grup de Treball | Anàlisi dels Perills del Grup de Treball

Autoprotecció Equips Canins Cooperants (AECC)

3.1. Fitxa de perill

AECC-1 Perills ambientals

DESCRIPCIÓ
Tots aquells factors ambientals que puguin impactar de forma directa en la salut i benestar de l'OCDE, a les víctimes estratges i a la realització de l'operació (altitud, temperatura, humitat, pluviositat, vent, animals o insectes, flora, restes biològiques, cadàvers humans, entre d'altres).

ACTUS AFECTATS

- Equips Canins Cooperants.
 - Cooperant.
- Condició de treball que impliquen treballar per damunt dels 2500m.
- Desconexament de les condicions meteorològiques.

1. INTRODUCCIÓ

Qualsevol sistema de gestió que impliqui les persones d'una organització té com a requisit indispensable el compromís dels líders de l'organització de fer que les persones se'l creguin i percebin el valor i la importància de la seva implantació.

En un sistema de gestió de perills com és el SAC aquesta importància encara és més gran:

- Les entitats de cooperació no tenen tots els recursos que voldrien per als seus projectes i dedicar-los a altres activitats els sembla malbaratar-los.
- Molts cooperants veuen la tasca d'autoprotecció com una barrera a la seva activitat i fins i tot uns valors contraris als de les activitats de cooperació.
- La percepció de valor del sistema d'autoprotecció no és immediata i en canvi els costos sí que ho són.

Per tant, la direcció de l'entitat ha d'estar compromesa amb la protecció de les persones que participen en els projectes de cooperació, tant dels cooperants com del personal local, com també dels actius del projecte, amb el propòsit de garantir l'èxit dels projectes i el desenvolupament de les comunitats amb les que es col·labora.

El màxim responsable de la protecció de les persones i dels actius del projecte és la direcció de l'entitat. Per tant, la implantació i el correcte funcionament del sistema de gestió de perills depèn directament de l'equip de direcció.

GUIA RÀPIDA DEL CAPÍTOL 1

ESQUEMA GENERAL

1. RESPONSABILITATS DE LA DIRECCIÓ EN LA GESTIÓ DE PERILLS

- DEFINICIÓ DE LA POLÍTICA D'AUTOPROTECCIÓ
- ANÀLISI DELS PERILLS DE L'ENTORN DELS COOPERANTS
- DEFINICIÓ DE RESPONSABILITATS
- DOTACIÓ DE RECURSOS
- COMUNICACIÓ INTERNA, EXTERNA I SENSIBILITZACIÓ

